

ÎMBRĂCÂND ÎNTREAGA ARMURĂ A LUI DUMNEZEU

Mulțumesc mult. Puteți să vă așezați. Mulțumesc, frate Vayle. Cu siguranță, apreciez aceste cuvinte frumoase, dar nu sunt vrednic de o asemenea introducere, fiindcă ar trebui să am o viață deosebită pentru aceasta.

Mă

bucur pentru că în seara aceasta mă aflu în Southern Pines, Carolina de Nord. Întotdeauna confund Carolina de Nord cu... (Cineva spune: „Aberdeen”). Cum? Aberdeen, da, Aberdeen. Când aud de Southern Pines mi se pare că ar trebui să fii în Carolina de Nord, dar oricum mă bucur să pot să fiu aici și să am părtășie cu scumpii mei prieteni, fratele Parker, fratele Lee Vayle și ceilalți care așteaptă venirea Domnului.

Eu

nu l-am cunoscut foarte bine pe fratele Parker. Odată am citit un articol într-o revistă și mi-am zis: „Thomas Parker. Trebuie să cunosc persoana cu numele acesta.” Și după vreo două zile, a venit fratele Lee Vayle și a spus: „Dar tu știi cine este fratele acesta. Este prietenul nostru din nord.” Și am încercat să-l găsim la telefon, deoarece voiam să-i mulțumesc pentru comentariul pe care l-a scris în revistă. Astfel a ajuns în legătură cu mine, ca să vin în seara aceasta aici ca să-l ajut cu această convenție.

Deci

mă bucur să mă aflu aici, frate Thomas, să mă întâlnesc cu acești prieteni buni și să avem un timp de părtășie împreună. Vă închipuiți cum mă simt în seara aceasta stând aici și încercând să aduc un mesaj din Biblie, având un asemenea om în spatele meu.

Ei

bine, poate ar trebui să fac ca Moody, despre care se spune că atunci când a fost în Anglia, a vorbit într-o seară în fața orășenilor care pronunță cuvintele foarte bine. Dar domnul Moody nu avea prea multă școală, iar când a început să citească din Biblie, a greșit pronunțarea câtorva cuvinte. S-a întors și a încercat din nou, dar le-a pronunțat tot greșit. Atunci a închis Biblia, s-a uitat în sus și a spus: „Ajută-mă, Dumnezeule!” Și a zguduit țara cu mesajul lui. Aceasta-i tot ce trebuie să facem cu privire la aceasta.

Cred

că s-a anunțat că Convenția va fi aici la Tabernacolul Bibliei. Să mergeți acolo, prieteni, fiindcă veți avea ce auzi, cu siguranță. Am citit multe articole, iar fratele Thomas este unul din marii scriitori care se ține de Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, sunt sigur că vă va face bine dacă veți merge acolo.

În

seara aceasta arăt cam ciudat la față, dar presupun că ați auzit cu toții ce am pățit cu pușca aceea. Vacanța mea au fost întotdeauna pescuitul și vânătoarea. N-am jucat niciodată golf, sau fotbal și nici n-am participat la curse de cai, dar îmi place foarte mult natura.

În

timp ce eram în Africa, m-am îndrăgostit de armele Roy Weatherby, dar nu cred că mi-aș putea permite una vreodată. Unul dintre prietenii mei a vrut să-mi cumpere una, dacă l-aș fi lăsat, dar așa cum i-am spus și fratelui Thomas, n-aș putea umbla cu o armă atât de scumpă când știu că misionarii nu au nici pantofi în picioare. Nu m-aș simți bine.

Astfel,

un alt prieten de-al meu, mi-a modificat o altă pușcă și a făcut din ea un Weatherby. Dar când am pus cartușul în ea și am tras, arma a explodat chiar în fața mea și s-a ridicat o perdea cam atât de înaltă de foc. Țeava a zburat la

patruzeci și cinci de metri depărtare și pușca s-a topit în mâna mea. Câteva minute nu am văzut și nu am auzit nimic.

Când

am putut să mă mișc, din ochiul acesta îmi curgea sânge, iar dintele acesta nu mai era din cauză că o bucată de șrapnel a intrat prin obraz și l-a rupt. O mulțime de alte bucăți, au făcut o semilună chiar sub ochi, una dintre ele ajungând în spatele globului ocular, dar nu mi-a afectat vederea.

Când

m-a externat, doctorul mi-a spus: „Numai bunul Dumnezeu și-a păzit slujitorul ca să rămână cu capul pe umeri după o asemenea explozie.”

Astfel,

acestea sunt zile bune pentru mine și mă bucur să fiu aici. Prin aceasta, cred că Domnul nu a terminat încă cu mine, și poate vrea să spună mai multe poporului Său ca să-l ajute. Și sunt aici ca să fac tot ce pot să vă ușurez calea și să încerc să ajut cum pot mai bine. Deci, rugați-vă pentru mine.

Este

bine că nu mi-am pierdut nici vederea, nici auzul. Totuși, ochiul drept are astigmatism. Cred că așa se numește. Este nervos și tremură, dar va fi bine. Eu știu că totul are un scop și că Domnul nostru este întotdeauna drept când spune că El face ca totul să lucreze spre binele nostru.

El

mi-a spus adesea că m-a trecut pe lângă multe probleme, dar să știți că nu poate să mă lase să trec pe lângă toate. Noi predicatorii trebuie să suferim la fel ca voi. Uneori, Domnul ne spune cum să trecem peste probleme și ce să facem, dar să nu uitați că ajungem și în locul în care trebuie să suferim ca și restul. Însă se pare că pentru noi este mai greu decât pentru restul.

Vedeți,

uneori El zăbovește și nu răspunde tot timpul, însă Îi suntem recunoscători pentru că vine întotdeauna pe val. Deci, Îi suntem mulțumitori pentru aceasta.

Vă

simțiți bine cu toții? Sună ca o convenție, toți sunt într-un ton.

În

seara aceasta aș vrea să iau un subiect din textul pe care aș vrea să-l citesc. Mi-am notat texte și notițe, și aș vrea să fac din ele o mică școală duminicală.

Desigur,

dacă sunt bolnavi pentru care trebuie să ne rugăm, putem forma și un rând de rugăciune într-una din seri. Aș putea să fac un sondaj ca să văd câți bolnavi sunt aici, câți au venit aici pentru rugăciune. Ridicați mâinile și spuneți: „Am venit aici cu această intenție.”

Ei,

asta-i minunat! Este bine să vedem aceasta în prima seară. De obicei, oamenii așteaptă până la sfârșit, ceea ce este cam greu. Este minunat să văd că aveți credință în Dumnezeu și că credeți că Dumnezeu va răspunde. Și o va face, fiindcă El nu dă greș niciodată. *„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă întotdeauna din ea.”* (Psalmul 34.19).

Cât timp avem eliberare, este cel mai

important lucru. Noi trecem prin strâmtorări la fel ca Pavel și ceilalți sfinți aleși de Dumnezeu de dinaintea noastră; știm că nu putem cere să fim scutiți de încercări, dar întotdeauna este un motiv în spatele acestor încercări, și Dumnezeu face totul să lucreze spre binele nostru.

Dacă nu mă înșel, mai înainte l-am văzut pe
bunul meu prieten, fratele Sullivan, care este tot din Kentucky. Mă bucur să te
văd, frate Sullivan. Este și fratele Iverson din Florida. O, câți sunt veniți
din afara orașului? Ridicați mâna. Este o reprezentare bună a celor din afara
orașului. Aceasta atrag de obicei convențiile. Soția mea obișnuia să cânte o
cântare:

Vor veni din est și din vest

Vor veni din depărtări

Să sărbătorească cu Împăratul nostru,

Să cineze ca oaspeți ai Lui.

Ce binecuvântați sunt acești pelerini

Privind la fața Lui

Strălucind de dragostea Lui

Părtași la harul Său,

Ca nestemate strălucind în coroana Lui.

Atunci necazurile se vor sfârși.

Isus vine în curând

Pentru cei liberi de păcat.

Dacă Domnul va veni acum?

Când Domnul nostru vine în slavă,

Îl vom întâlni în văzduh.

Acesta este scopul pentru care suntem aici.

Fraților, eu nu sunt cântăreț și nu știu să cânt, deși mi-am dorit întotdeauna, dar într-o zi când voi ajunge în cer, când totul va fi gata... Mie mi-au plăcut întotdeauna pădurile, și poate acolo sus, voi avea undeva într-un colț o cabană mică. Și într-o dimineață când veți ieși pe terasă, veți auzi de undeva din pădure, un glas care va cânta: „Mărețul har, ce dulce glas”, și veți spune: „Acela care cântă este fratele Branham.”

Dacă El a putut să salveze un nenorocit ca mine, cred că este șansă pentru toată lumea. Și atunci veți spune: „A fost fratele Branham și încă mai cântă „Mărețul har”.” Întotdeauna mi-am dorit să cânt despre acesta. Acum doar murmur în inima mea, dar nădăjduiesc că într-o zi voi putea cânta cu adevărat.

Acum haideți să deschidem la **Efeseni 6**,
și să citim de la **10** la **18**:

***„Încolo, fraților, întăriți-vă în
Domnul și în puterea tăriei Lui.***

**Îmbrăcați-vă cu toată armura lui
Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.**

**Căci noi n-avem de luptat împotriva
cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor,
împotriva
stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care
sunt în locurile cerești.**

**De aceea, luați toată armura lui
Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în
picioare,
după ce veți fi biruit totul.**

**Stați gata, dar, având mijlocul încins
cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,**

**având picioarele încălțate cu râvna
Evangheliei păcii.**

**Pe deasupra tuturor acestora, luați
scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale
celui
rău.**

**Luați și coiful mântuirii și sabia
Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.**

**Faceți în toată vremea, prin Duhul,
tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și**

rugăciune pentru toți sfinții.”

Din

acest text aș vrea să iau ca subiect: „**Îmbrăcați întreaga armura a lui Dumnezeu.**” M-am gândit că ar fi potrivit să fixăm acest lucru pentru mesajul de mâine dimineață și pentru următoarele zile ale convenției, fiindcă de obicei la o convenție vorbesc acești oameni mari care aduc Cuvântul la oameni.

Aici,

Pavel vorbește despre îmbrăcămintea unui soldat care se pregătește pentru luptă. Îmi place felul cum prezintă pregătirea.

Cred

că Lincoln a spus odată că „în timp de pace să te pregătești pentru război!” Și cred că acesta este un lucru bun, la care ar trebui să ne gândim și noi.

Atunci

când totul decurge liniștit, ar fi bine să te pregătești, pentru că Satana nu te va lăsa să mergi prea mult timp așa. Acum ești la convenție și totul decurge lin,, dar peste câteva zile când vei pleca de aici, te vei confrunta cu vrăjmașul. Poate nici nu va aștepta să pleci, pentru că poate ataca oricând. Satan este rău și nemilos, și se desfășoară ori de câte ori poate. Imediat ce poate să facă sau să spună ceva, o face imediat, așa că este bine să fii echipat tot timpul.

Îl

poți întâlni pe stradă, îl poți întâlni în mașină... este greu de spus unde nu îl poți întâlni. Te poate vizita chiar în scaunul unde stai acum, iar pe mine chiar la amvon, oriunde. Este atât de rău și nu-i pasă de nimic, de aceea trebuie să fim pregătiți tot timpul.

Acest

mare învățător, sfântul Pavel, învață biserica cum să îmbrace armura lui Dumnezeu și compară acest lucru cu un soldat care se pregătește pentru lupta care îl așteaptă.

Noi

am văzut că toate țările, fie că sunt prietene sau nu, au spioni. Și noi avem spionii noștri peste tot în lume. Fiecare țară are spionii ei peste tot, așa că toți sunt suspicioși.

Anglia

este o țară înfrățită cu noi, dar chiar și acolo avem spioni, iar ei au spioni la noi. Îi avem peste tot, și ei își fac datoria acolo; sunt oameni drăguți și prietenoși, așa că nu ai nimic de zis împotriva lor, dar ei sunt tot timpul în alertă, veghează, observă tot ce se întâmplă și urmăresc armele noi care se proiectează acolo.

Ei

se pot furișa înăuntru să vadă cum arată arma respectivă, după care transmit informația în țara lor și pregătesc contra-atacul; construiesc o armă care s-o poată distruge pe cea construită de acea țară. Ei pot pune la cale orice plan secret, pentru că au spioni pregătiți pentru acest scop. Vedeți? Noi avem spionii noștri care îi spionează acolo ca să vadă ce fac, ceea ce înseamnă că nu putem avea încredere unii în alții. Se pare că în ființa umană este ceva care poate merge numai până la un punct.

Dar

mă bucur că este Ceva în care ne putem pune întreaga încredere, nu-i așa? Și nu trebuie să ne întrebăm sau să ne frământăm, fiindcă știm că ne putem baza pe acest lucru, la fel ca și copiii.

Cred

că așa ar trebui să fim, mai ales noi, creștinii. Dacă ați observat, omul de la început a căutat să găsească acel loc, fiindcă atunci când a fost făcut după chipul lui Dumnezeu, nu a trebuit să-și poarte de grijă, pentru că s-a îngrijit Dumnezeu de el. Dar după ce a devenit un pribeag, a trebuit să-și poarte singur de grijă și a devenit suspicios cu privire la orice.

Așa

sunt și națiunile. Ele se spionează reciproc și fac aceasta pentru că armele lor sunt depășite. Ce am putea face acum cu un arc și o săgeată? Sau ce am putea face cu o pușcă folosită în primul război mondial? Bătrâna pușcă Jorgensen. Toate armele vechi au fost înlocuite, iar al doilea război mondial a avut bomba atomică. Vedeți, toate au devenit depășite.

Avionul

folosit în primul război mondial, a fost înlocuit cu un avion cu trei sau patru motoare, fiindcă acum este și el doar o vechitură.

S-au

cheltuit milioane de dolari să le facă, apoi le-au aruncat într-o oală mare și le-au remodelat, fiindcă dușmanul și spionii noștri au raportat că există un avion mai bun.

Acum

avem avioane cu reacție. Am ajuns astfel încât îl programează spre o stea, trag un mâner și întreaga lume rămâne într-un nor de praf. Deci este sfârșitul acestui lucru. Astăzi abia dacă mai știu ce să facă. Toate armele vechi au fost schimbate.

Mă

gândesc la vechiul tren cu cărbuni care trecea prin Jeffersonville. Ei aveau linii mari de arme și le aduceau de la Fort Knox de unde le făceau. Apoi bătrânul motor cu aburi nu a mai fost bun, iar acum se află la muzeu. Acum se

folosește motorul Diesel, iar în curând vor avea unul cu propulsie atomică. Astfel, ei aruncă vechiturile și fac ceva nou.

Și

așa cum este acest război dintre națiuni, mai este un mare război care se duce în spate, acesta fiind războiul dintre Dumnezeu și Satan. Acesta a fost primul război și este încă în desfășurare, dar sunt bucuroși pentru că în curând se va ajunge la sfârșit. Atunci totul va fi gata.

Satan

are peste tot agenți care urmăresc, spionează poporul lui Dumnezeu, mișcarea lui Dumnezeu. Vrajmașul stă peste tot și urmărește să vadă ce poate face, dar și Dumnezeu veghează... iar noi îi suntem recunoscători pentru aceasta.

Fiecare

țară își echipează armata cu cel mai bun echipament care există, iar vechiul echipament devine depășit și este pus deoparte. Noi am luat unele lucruri de la diferite țări, iar pe altele le-am inventat noi.

Acum,

ei (Rusia) se laudă că au un om în spațiu și strigă: „Noi avem un om în spațiu!” Aceasta nu înseamnă nimic, pentru că noi, creștinii, avem Unul care este de două mii de ani în spațiu. Așa este. Ei strigă... dar pentru noi nu este nimic nou. Dimpotrivă, este ceva vechi, pentru că noi știm aceasta dintotdeauna. Vedeți cât suntem de avansați? Ei nu-și dau seama de aceasta.

Da,

ei fac drumuri mari și tot felul de lucruri mărețe, încercând să facă pământul un loc mai bun, dar uită că cei smeriți vor moșteni pământul.

Vedeți?

Dumnezeu S-a gândit la toate pentru noi, de aceea tot ce avem de făcut este că ne ținem de El și să credem tot. Aceasta-i tot ce cere, și El ne va duce înainte.

Deci,

vedem că fiecare țară își echipează oamenii cu ultimul tip de echipament. El studiază tot timpul și încearcă să găsească cum să contracareze armele celuilalt, să găsească ceva mai performant.

De

la arcul cu săgeți și muschetă, la pușca modernă, iar de acolo la bomba atomică, ei au fabricat tot timpul ceva, iar aceasta i-a ținut și îi ține ocupați. Aceasta este treaba națiunilor. Dacă vor să supraviețuiască, ei trebuie să-și echipeze soldații cu cel mai bun echipament care există.

Ei

bine, voi știți că El este infinit. El nu trebuie să se gândească la ceva mai bun, pentru că a făcut de la început tot ce este mai bun. Dumnezeu nu trebuie să îmbunătățească nimic și nu mai este nimic de adăugat, pentru că ne-a dat ce este mai bun: Cuvântul Său. Amin. Așa este. Acesta este Cuvântul Lui, tot ce-i mai bun. Vedeți? Aceasta a ales El pentru copiii Săi: ce este mai bun. O, sunt atât de bucuroși pentru aceasta! Îl văd pe Dumnezeu Tatăl nostru și Împărăția ai cărei delegați suntem. El este infinit.

Aceste

națiuni construiesc și studiază în continuu, cercetează și experimentează tot felul de lucruri, dar vedeți, Dumnezeu care este infinit, cunoaște sfârșitul înaintea începutului.

Înainte

ca să se întâmple ceva, El știe când, unde și cum va avea loc acel lucru. Deci,

cât timp suntem în El, putem sta liniștiți fiindcă totul merge bine. Nu trebuie să ne sperie nimic, fiindcă nu ne poate deranja nimic. Noi rămânem liniștiți, la fel ca și copiii, fiindcă nu ne poate face rău nimeni și nimic. De aceea cred Cuvântul Lui, și Cuvântul este El: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* (Ioan 1.1,14). De aceea Dumnezeu a știut că nu poate greși, fiindcă El este mai mare decât Satan. Astfel, El S-a dat doar pe Sine, Cuvântul Său, și aceasta este biruința.

Dumnezeu

nu poate lua astăzi o hotărâre, iar mâine să Se răzgândească și să ia o decizie mai bună, pentru că prima Sa hotărâre a fost desăvârșită de la început. El nu trebuie s-o schimbe niciodată. De aceea putem să ne odihnim pe orice spune Dumnezeu și de aceea cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu

trebuie să judece lumea după un Etalon. Dacă ar face-o printr-o biserică, pe care ar alege-o, fiindcă sunt sute de organizații și denominațiuni diferite? Luteranii spun: „Noi Îl avem!” Bapțiștii spun: „Noi Îl avem!” Prezbiterienii spun: „Nu, noi Îl avem!” Penticostalii spun: „Noi Îl avem!” Nazarinenii spun: „Nu, noi Îl avem!” Ce confuzie ar fi!

Dar

vedeți, Etalonul este Cuvântul Său. Eu cred că este numai Cuvântul. Vedeți? Luați-L așa cum este scris și credeți-L, fără nici o tălmăcire personală, fiindcă totul este scris acolo.

Deci,

dacă trebuie să judece lumea după un Etalon, El veghează asupra Lui. Citiți-L doar, credeți și spuneți: „Da, Doamne!” Și dacă Îl credem pe Dumnezeu, de fiecare dată când spune ceva, Îl întărim cu „Amin.” Așa este, orice spune Dumnezeu.

El
a spus: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” Cineva spune: „Într-un fel, da, așa este.”,
dar eu spun: „Amin,” la ce spune Biblia.

Biblia
spune: „*Cel neprihănit va trăi prin credință.*”, iar eu spun: „Amin.”

El
a spus: „Eu voi veni din nou,”, iar eu spun: „Amin!”

Orice
ar spune El, Duhul Sfânt din voi va întări aceasta cu „Amin!” Apoi așteptați lucrul următor. Vedeți? Este minunat dacă putem avea o astfel de credință.

Motivul
pentru care știu că este corect, este că Dumnezeu a spus în Apocalipsa că oricine va scoate sau va adăuga ceva la această Carte... Prin aceasta va judeca El lumea.

Tu
spui: „El o va judeca prin Hristos.” El este Cuvântul și nu poți să te îndepărtezi de El. Deci, înapoi la El, și El este Cuvântul. Noi știm că Cuvântul este Adevărul. Dar dacă spui că Îl ai pe Hristos și nu crezi acest Cuvânt, atunci ceva nu este în ordine cu ceea ce ai. Cuvântul este Adevărul, deci trebuie să fie Cuvântul.

Noi
am văzut că Dumnezeu a dat întotdeauna copiilor Săi ce este mai bun. De aceea El nu are nimic de îmbunătățit; El nu S-a schimbat niciodată nici un pic, și nici nu Se schimbă; și după cum am spus, El le-a dat copiilor Săi Cuvântul ca

Protecție.

Când

a avut loc războiul din cer, El l-a aruncat pe Satan jos, apoi a venit pe pământ și i-a întărit pe copiii Săi prin Cuvânt.

Eva

stătea în această mare Fortăreață a Cuvântului Său, iar Satan era afară și încerca să folosească un fel de tehnică s-o scoată de acolo. Cât timp a stat în Cuvânt, a fost bine, dar când a ieșit...

Acolo

greșim noi: când ieșim din Cuvânt; și când facem aceasta, dăm de necaz. Dar cât timp ținem Cuvântul înaintea noastră... Vedeți? Trebuie să-L lăsați pe El în față, și voi să pășiți imediat după El. Așa merge.

Deci,

la început Dumnezeu Și-a fortificat copiii în Fortăreața Cuvântului Său. Gândiți-vă că Eva nu a respins tot Cuvântul și nu a spus: „Păi, totul este greșit! Nu cred un Cuvânt din ceea ce spune Dumnezeu!” Nu a spus nici: „Cred pe jumătate!” Nu, nu. Dar Satan a făcut o fisură mică. El nu a negat tot Cuvântul, ci doar foarte puțin. Și pentru că Eva a ascultat acel lucru mic, a urmat prima procesiune funerară; din pricina aceasta este săpat fiecare mormânt, fiecare păr cărunt, fiecare copilăș bolnav, fiecare păcat care a fost comis vreodată. Toate acestea se întâmplă din cauză că a fost scos și înlocuit un singur Cuvânt din Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă

infiniul Dumnezeu care este plin de dragoste, a lăsat să se întâmple aceasta, din pricină că a fost răstălmăcit Cuvântul Său, adică Eva nu a crezut tot Cuvântul, cred că ar trebui să luăm tot Cuvântul înapoi, fiindcă răstălmăcirea înseamnă: „Biblia spune aceasta, dar eu nu cred așa!”, și are aceleași urmări

ca la început. Cuvântul înseamnă exact cum este scris, deci așa trebuie să rămână, exact cum a spus El.

Satan

trebuia să-i atragă Evei atenția cu ceva. Să nu uitați că el este în război cu Dumnezeu, iar bărbaiții și femeile sunt copiii lui Dumnezeu. Deci El este în război cu Satan, care vine jos și folosește o tactică prin care încearcă să distrugă protecția Cuvântului. El încearcă o armă mai bună, dar pentru că nu a găsit niciuna, se folosește de o tactică, iar aceasta este logica.

El

spune: „Cuvântul spune... dar logic, aceasta nu înseamnă...”

Vedeți?

Când Cuvântul spune: „*Prin rănilile Lui suntem vindecați,*” înseamnă exact aceasta. Așa este.

El

spune: „Știu că Duhul Sfânt a fost dat numai pentru cei din vechime. Logic, noi nu...” O, nu face aceasta, fiindcă este scris clar că „*Făgăduința aceasta este pentru mine, pentru tine și copiii tăi, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.*” (Fapte 2.39).

Nu

vă opriți să argumentați, ci doar credeți. Credeți așa cum a spus El.

Voi

spuneți: „Frate Branham, eu am crezut că Duhul Sfânt...” De ce argumentezi?

Crede

pur și simplu. Domnul a pus jos planul Său, tu doar urmează-L!, fiindcă atunci trebuie să vină sigur la împlinire. Dacă nu este așa, înseamnă că El a spus

ceva greșit. Dar El nu poate spune ceva greșit și să fie Dumnezeu. Deci vezi, tu trebuie să crezi că este Cuvântul Lui, sau să nu-L crezi deloc. Este ciudat, nu-i așa? Dar este adevărat.

Deci

acest mare vrăjmaș al lui Dumnezeu, s-a gândit: „Cât timp vor crede Cuvântul, nu pot să ajung la ei. Cât timp familia aceea din Eden rămâne în Cuvânt, nu pot să mă ating de ei.” La fel este și astăzi. Așa este. Cât timp stați în Cuvânt el este blocat. „Dar dacă voi folosi o strategie bună și voi argumenta puțin, voi reuși, doar sunt oameni. Dacă voi reuși să aduc câteva argumente bune, voi câștiga bătălia.” Acesta este Satan și îngerii lui, iar Eva le-a dat ocazia.

Noi

îl cunoaștem pe vrăjmașul nostru prin atacurile lui. Nu uitați că dacă cineva, vreun duh, nu este de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu, acela este vrăjmașul vostru. Este vrăjmașul.

Noi

îi cunoaștem atacurile. El este cel care a pus jos rasa umană, și o face și astăzi. El vă îndepărtează de Dumnezeu prin neîncrederea în Cuvântul Său, de aceea, singura cale prin care puteți sta în părtășie cu Dumnezeu și să vorbiți cu El în răcoarea dimineții este să stați fortificați în Cuvânt. Lăsați perdeaua Cuvântului să cadă în jurul vostru, iar voi stați în mijloc. Așa este, pentru că atunci sunteți fortificați.

Dar

Satan încearcă să vă stârnească interesul și argumentează. Aceasta face el și este bun în ceea ce face. El face ca totul să pară interesant. Așa a trebuit să-l facă și pentru Eva, căreia i-a spus: „Uite cum stau lucrurile: tu nu știi ce este bine și ce este rău. Amintește-ți că pomul acela este plăcut la privit, și te va face mai deșteaptă.” Nu-i așa că este o momeală bună? „Vei obține Ph.D sau L.L, sau Q.U, sau S.T.D. și vei fi mai deștept.”

Dar

nu este adevărat. Cuvântul lui Dumnezeu face aceasta. Înțelegeți? Voi îl cunoașteți pe Dumnezeu prin credință, nu altfel. Cum prin credință? Prin credința în Cuvântul Său. Acesta este singurul fel în care vă recunoaște credința, pentru că *„credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”* (Romani 10.17).

Satan ia teologia și educația și încearcă să facă ceva interesant. Dar vedeți, noi încercăm să educăm lumea de două mii de ani și este tot mai rea. Tu nu poți să-i aduci pe oameni la Hristos prin educație, prin denominațiuni. Satan încearcă să facă ceva frumos, pentru că păcatul este frumos. Sigur că este, iar dacă citiți Biblia veți vedea că este așa.

Cu câteva zile în urmă am vorbit aici despre zilele lui Noe. Citiți Geneza 6, când fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase.

Odată am citit un comentariu despre cine erau fiii lui Dumnezeu. Acolo se spunea că erau îngerii lui Dumnezeu care au primit un trup omenesc și au văzut că femeile erau atrăgătoare. Deci acei fii au devenit oameni.

Atunci m-am gândit: „Dacă o iei așa, scumpul meu frate, ești mai deștept decât mine, dar prin aceasta îl faci pe diavolul creator. Însă diavolul nu poate crea nimic, ci doar pervertește ceea ce a creat Dumnezeu. Vedeți?”

Există o singură creație: aceea pe care a făcut-o Dumnezeu. El este singurul Creator. Dar Satan a venit și a pervertit adevărul. Aceasta este tot ce poate face el, să pervertească ceea ce a făcut

deja Dumnezeu. O perversiune.

Noi am văzut că de multe ori, Satan face lucrurile mai atrăgătoare ca să fii mai popular. Aceasta a făcut și cu Eva: mai deșteaptă, mai bogată, mai știutoare.

Astăzi a făcut totul atât de atractiv încât oamenii cheltuiesc milioane de dolari în clădiri, apoi vorbesc despre venirea Domnului că este aproape. Bisericile construiesc săli tot mai mari și cumpără tot mai mult teren, apoi predică despre apropiata venire a Domnului, în timp ce misionarii de pe câmpul Evangheliei suferă și încearcă să ducă Cuvântul la acei sărmani care n-au auzit niciodată de El. Vedeți, aceasta nu mi se pare corect.

Da, Satan face totul atractiv. El ridică biserici frumoase și inteligente.

Eu am locuit lângă o anumită organizație, una frumoasă și cu oameni minunați. Afară, stătea un sărman bătrân care aștepta să se facă rugăciune pentru el, deoarece predicatorul de acolo nu credea în rugăciunea pentru bolnavi. Eu nu eram acasă în vremea aceea.

Bietul om stătea și aștepta afară în ploaie.

Din cauză că arăta ca un vagabond, fără pantofi în picioare și era îmbrăcat cu o haină veche și uzată... predicatorul acela nu l-a lăsat nici măcar pe verandă, ci l-a ținut afară, în ploaie.

Mă întreb dacă în cer va exista un colțisor special pentru intelectuali și unul pentru amărâți.

Mă tem că din cauza aceasta, va fi multă

dezamăgire la judecată. Pavel spune în Evrei 11: „*Prin credință... au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prioniți, munciți...*” (v. 37).

Priviți-l pe Ilie în grota lui. Dacă l-am vedea intrând astăzi pe ușă, cu barba lungă și cu capul lui chel și lucios, cu o bucată de piele înfășurată în jurul mijlocului, probabil că ar fi alungat în stradă de unii din frații noștri intelectuali. Așa este.

Dar nu știi ce bate sub acea piele. Vedeți? Nu trebuie să faceți aceasta. Noi trebuie să fim frați și să-i tratăm frumos pe oameni, indiferent în ce stare se află. Dacă nu aveți acel Duh, ceva este greșit cu voi.

Isus a fost drăguț cu cei care s-au purtat urât cu El. Vedeți? Voi trebuie să fiți creștini, plini de dragoste, gata să ajutați pe oricine, din orice rasă, de culoare sau crez, oriunde și oricând. Înțelegeți? Așa trebuie să fim, fiindcă așa sunt creștinii. Așa a vrut Hristos să ne purtăm, pentru că a fi creștin înseamnă să fii ca Hristos.

Acum, Satan încearcă să facă totul atât de convingător, îi pune pe oameni deoparte și-i face să spună: „Tot ce trebuie să faci este să aderi la crezul acesta și să spui rugăciunea aceasta.” Apoi, oamenii continuă să-și trăiască viața fumând, jucând jocuri de noroc, bând, etc. Femeile poartă îmbrăcăminte imorală, merg la spectacole, la dans și joacă cărți, cum au făcut întotdeauna. Vedeți, Satan face totul atrăgător, dar nu este așa.

Vă amintiți ce atrăgătoare era jertfa lui Cain cu toate florile și fructele câmpului? Dar jertfa adusă de Abel nu era atrăgătoare deloc. El trăgea un miel mic, nici nu știu ce fel de frânghie aveau atunci, probabil o viță-de-vie înfășurată pe după gât și l-a dus, i-a tăiat

gâtul cu o piatră și l-a lăsat să-i curgă sângele până când a murit. Jertfa lui nu era prea atrăgătoare, dar era răspunsul corect pentru păcat.

Dumnezeu aduce Cuvântul tot mai puternic. El nu trebuie să-L refortifice și să mai aducă și altceva, ci Își face Cuvântul tot mai real, tot timpul. Biblia spune că atunci când „*vrăjmașul năvălește ca un râu, Duhul Domnului îl pune pe fugă.*” (Isaia 59.19). Deci, dacă vrăjmașul năvălește ca un potop și dacă Întăritura lui Dumnezeu pentru poporul Său este Cuvântul lui Dumnezeu, El ridică doar Cuvântul, ca un zid, împotriva lui. Amin.

Ați știut că El L-a ridicat de trei ori?

Dumnezeu lucrează prin numărul trei. Acesta este numărul Lui desăvârșit. Ca Dumnezeu, care este însăși esența Dragostei, Duhul Sfânt acoperă toate sistemele solare, din veșnicie în veșnicie. Toată dragostea și puterea, adevărata putere...Dar dragostea aceea nu este „fileo” (cuvântul grec pentru dragostea firească), ci este „agapao”, dragostea dumnezeiască. El este Izvorul a toate acestea. El i-a uns pe proroci, oameni născuți prin sex, dar nu a mers, și Dumnezeu S-a făcut asemenea nouă, a devenit Om. Acel Om a fost Isus și El era chipul vizibil al Tatălui. Vedeți? Cu alte cuvinte, toată această dragoste și putere desăvârșită, toate aceste lucruri mărețe au fost manifestate prin El.

De aceea, El S-a dus în mormânt, a murit pentru noi, pentru sfințirea și neprihănirea noastră, și apoi a adus înapoi pentru noi, Duhul Sfânt. De aceea suntem neprihăniți. Hristos a fost sfințenia lui Dumnezeu. Noi suntem neprihănirea, Hristos este sfințirea și Tatăl este Capul. Vedeți? Ca și Cuvântul care ne-a fost vorbit la început în grădina Eden, Cuvântul vorbit.

A doua oară S-a făcut trup și a locuit printre noi, iar a treia oară a devenit parte din noi, când a venit Duhul Sfânt și a locuit în noi, Dumnezeu venind în om.

Primul Cuvânt vorbit a fost rupt în bucăți de vrăjmaș. Apoi Cuvântul S-a făcut trup și a fost crucificat, dar acum este o deosebire în Cuvânt. Amin. Cuvântul a devenit Biserica și Biserica este Cuvântul.

Tot ce era Dumnezeu a fost turnat în Hristos, și tot ce era Hristos, a fost turnat în Biserică: Duhul Sfânt. Dar și vrăjmașul are ceva. Vedeți, mulți iau litera, însă „*slova omoară, dar Duhul dă viața.*” (2Corinteni 3.6). Vedeți? Ei iau aceste crezuri care continuă să omoare, dar când Îl iei pe Duhul, Acesta este Dumnezeu însuși. Ce face Dumnezeu? Ia Cuvântul și Îl manifestă. Vedeți? Atunci este Dumnezeu însuși. O, Cuvântul vorbit! Da, domnilor.

Mă gândesc la timpul lui Noe, pe care Isus l-a comparat cu timpul acesta. Cum era în timpul lui Noe? Geneza 6. Voi atinge din nou textul acesta. Ați observat că atunci când fiii lui Dumnezeu, care erau fiii lui Set, fiul lui Adam, Fiul lui Dumnezeu, au privit spre fiicele oamenilor... De partea cealaltă erau fiii lui Cain, care a crezut minciuna lui Satan. Aceia erau fiii lui Satan.

Chiar la sfârșitul timpului, femeile cainanite erau foarte frumoase. Ați observat deosebirea în felul cum arată femeile de astăzi, față de femeile de mai demult? Voi care sunteți mai în vârstă, vă amintiți...

Poate mulți v-o mai amintiți pe una din cele mai frumoase femei din țară. A fost înjunghiată de Scott Jackson, iubitul ei secret... În fotografie era îmbrăcată cu ceva ce astăzi nu arată prea frumos, dar vedeți, noi suntem tot mai aproape de sfârșit.

Satan are giganții lui intelectuali. Vă amintiți că Biblia spune că în zilele acelea erau uriași în țară. El mai are și

astăzi acești uriași, doar că astăzi sunt uriași intelectuali. Înțelegeți?

În zilele acelea, ei nu l-au crezut pe Noe când le-a spus că va veni potopul, deși erau foarte religioși. Dar Noe nu s-a oprit la speculațiile lor științifice, nici la dovezile lor care arătau că sus nu era nici o picătură de ploaie.

Mă gândesc la rusul acela care a declarat că a zburat de șaptesprezece ori în spațiu, în jurul pământului, și că nu a văzut nici un Dumnezeu, nici un Duh Sfânt și nici îngeri. Săracul de el! Da. Este același lucru ca și știința lor. Ei urmăresc știința și ajung proști. Scuzați-mă, nu trebuia să spun așa. Am vrut să spun că trec peste lucrurile reale. Înțelegeți? Bine.

Astăzi, Satan are uriașii lui intelectuali care pot să explice fiecare lucru. Sigur. Ei zic: „Vindecare divină? Nu există așa ceva, este doar ceva mintal.” Vedeți?

Dar Biblia spune că *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12).

Acesta este Duhul lui Dumnezeu. Isus a stat acolo și a descoperit ce gândeau ei, pentru că El era Cuvântul. Astfel, când a venit Filip la El, aducându-l și pe Natanael, Isus a spus: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.”*

*„De unde mă cunoști?”, l-a zis Natanael.
Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am*

*văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” (Ioan 1.47-48).
Uau! Cine făcea aceasta? Cuvântul.*

Când S-a întâlnit cu femeia de la fântână, El i-a cerut apă, dar ea i-a răspuns: „Nu se cade să-mi ceri apă! Aici este segregatie: voi sunteți evrei, iar noi suntem samariteni.”

Dar El i-a răspuns: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei.” Și discuția a continuat până când Cuvântul a început să-și găsească locul. Astfel, El i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.”

Femeia I-a răspuns: „N-am bărbat.”

*„Bine ai zis că n-ai bărbat.
Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”*

„Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, Cel uns, El va fi Cuvântul și ne va spune toate lucrurile.”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (Ioan 4.7-10,18-19,25).

Vedeți? Cuvântul nu trebuie dovedit științific câtă vreme este Cuvântul.

Tu spui: „Dacă nu este dovedit științific, nu este adevărul.” Iubești? Câți iubiți? Mă întreb dacă aș putea cumpăra niște iubire de la drogherie, pentru că am nevoie de puțină iubire. Vedeți?

Dragostea, bunătatea, pacea, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea și credința, nu pot fi dovedite științific și totuși sunt lucrurile care durează cel mai mult. Așa este. Nimic altceva nu durează cât ele, și totuși nu pot fi dovedite științific. În ordine.

În timpul lui Noe, erau acei uriași, iar astăzi au acești uriași intelectuali. Așa este.

Nu-mi place să spun aceasta, iar dacă este vreunul aici, sper să nu-l supăr, dar ei sunt din nou spionii lui Satan. Sigur, uriașii intelectuali vin pe aici să dovedească faptul că strigarea, „aminul” spus și venitul la altar pentru mărturisirea păcatelor, sunt numai emoții. Acești uriași intelectuali spun: „Nu există așa ceva! Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, așa că voi adera la biserica aceea.” Și Satan crede, dar aceasta nu înseamnă că este salvat. Vedeți? Trebuie mai mult decât atât. Trebuie o naștere din nou. Așa este. Da, așa este. Vedeți, Cuvântul? Este nevoie de o naștere din nou. Dar nu ajunge doar să spui aceasta, ci trebuie să se întâmple aici înăuntru, fiindcă aceasta te face deosebit.

Și cât ne bucurăm în seara aceasta pentru că o avem! Câți vă bucurați că aveți nașterea din nou? O, sunt atât de bucuroși! Haideti să facem un pas. Eu spun o mulțime de lucruri, ca orice om, și lucruri amestecate, dar din când în când, Domnul îmi dă ceva ce este cu adevărat foarte bun. Mie îmi place să citesc de fiecare dată Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă este desăvârșit. Uneori, El mă lasă să spun ceva care mie îmi sună bine, iar aceasta

mă ajută foarte mult. Este ceva foarte profund.

Mă gândeam la siguranța noastră și cum putem ști... Israel a fost timp de patru sute de ani rob în Egipt. Fiind robi, ei erau purtați în toate părțile, iar vrăjmașul venea cu un coș de pâine mucegăită, pe care ori o mâncau, ori mureau. Fetele lor tinere erau batjocorite și nu puteau face nimic ca să le apere. Nimic. Iar dacă voiau să le omoare fiii, îi omorau. Ce groaznic!

Dar iată că din pustiu a venit un proroc însoțit de un Stâlp de Foc. El le-a adus un mesaj despre o țară pe care o are Dumnezeu pentru ei, iar ei au ascultat de prorocul acela, și au ieșit din Egipt prin mâna puternică a lui Dumnezeu. Apoi au ajuns la Cades-Barnea. Din câte ni s-a spus, Cades-Barnea era scaunul de judecată. Ei aveau în mijlocul lor un mare luptător care se numea Iosua. Cred că „Iosua” înseamnă „IaHVeH Salvatorul.” Știți ce a făcut acest mare luptător?

Nu mai fusese niciunul dintre ei acolo și nu știau ce fel de țară era aceea, dar ei au crezut. Prorocul le-a adus Cuvântul Domnului, pentru că Cuvântul vine la proroc. Înțelegeți? Astfel, Cuvântul Domnului a venit la proroc și el a spus: „Acolo este o țară în care curge lapte și miere. Acolo puteți avea fermele voastre, să vă creșteți copiii, să-i hrăniți și să trăiți în pace.”

Noi știm ce s-a întâmplat atunci când au ajuns la Cades-Barnea, la scaunul de judecată. Acolo a fost judecat Israelul. Deci, când Iosua a trecut Iordanul, a intrat în țara făgăduită și s-a întors cu dovada că țara era reală, a adus acei struguri care puteau fi gustați. Erau atât de mari încât a fost nevoie de doi bărbați puternici care să-i poarte pe umăr. „O,” spunea Iosua, „țara este reală, există cu adevărat!”

Și oamenii au intrat în țară, și-au făcut case, aveau

națiunea lor și au trăit în pace, iar mâna Domnului era peste ei și îi binecuvânta. Dar timpul a trecut, iar bărbații aceia au îmbătrânit și au murit, așa că dealurile au început să se umple de mormintele acelor neprihăniți, proroci și împărați.

Apoi a venit un alt mare Luptător, Împăratul tuturor, Isus Biruitorul, IaHVeH. Domnul a venit jos și i-a iubit. El le-a spus: „Știți, voi trebuie să îmbătrâniți și să muriți, dar după moarte există Viață. *În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri; dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus.*” Ce făcea El? Ne spunea nouă, celor muritori, că dincolo de moarte există o Țară. După ce trecem de aici, există o Țară. Vedeți? Ei nu numai că erau însoțiți de un Stâlp de Foc, ci El era Stâlpul de Foc. Vedeți? El era Îngerul legământului.

Și El le-a spus: „După ce viața omului aici se sfârșește... Acesta este timpul seminței, dar dincolo de viața aceasta este o Țară în care omul trăiește veșnic...”

Apoi a ajuns la acest Cades-Barnea, numit Calvar, iar acolo a fost judecat, dar nu pentru păcatele Lui, ci pentru mine și pentru tine. El a luat păcatele lui Adam și ale urmașilor lui, a fost judecat și a trecut Iordanul morții. Dar în a treia zi, S-a întors înapoi. Și ce a făcut? A adus dovada, la fel ca Iosua. A adus dovada că dincolo de moarte există o Țară reală în care omul trăiește veșnic. Aleluia! Omul trăiește după ce moare.

Iov a spus în capitolul 14 al cărții sale: „Dacă omul moare, poate el să trăiască din nou? Sau va mai trăi din nou? *Dacă omul odată mort ar putea să mai învie, aș mai trage nădejde în tot timpul suferințelor mele, până mi se va schimba starea în care mă găsesc... Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.*” (Iov 14.14; 19.25).

Iov era un profet al Domnului și Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, dar iată-l acum zăcând acolo plin de bube și într-o stare groaznică. Biblia spune că a pierdut tot ce avea, în afară de viață.

Și în timp ce stătea acolo, Duhul Sfânt a venit peste el, iar când a privit prin negura timpului, a văzut venirea Domnului, peste patru mii de ani și a spus: „Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27).

El a trecut Iordanul după ce a stat la judecată pentru lume, dar a treia zi, S-a întors. Când L-au văzut, unii spuneau: „Este o nălucă!”, dar El le-a zis: „*Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.”*

Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?”

I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere.

El le-a luat și a mâncat înaintea lor.” (Luca 24.39-43).

Apoi le-a spus: „Copilașilor, mergeți și botezați-vă în Numele Meu. Mărturisiți-vă păcatele, apoi așteptați în cetatea Ierusalim, fiindcă Eu vă voi da Arvuna salvării voastre.”

Voi știți ce este o arvună. Este o parte dintr-o plată, care se dă atunci când se face înțelegerea. „Eu vă voi da arvuna.” Și au așteptat până în ziua când au primit Arvuna salvării lor.

Gândiți-vă prieteni, că noi suntem în călătorie spre o Țară făgăduită. Cu ce călătorim? Cu dovada, pentru că Iosua al nostru a venit înapoi. Glorie! Noi avem dovada, fiindcă odată am fost în păcat, dar am murit față de lucrurile lumii, și acum suntem îngropați în El și înviați cu El în învierea Lui. Acum suntem deasupra acelor lucruri vechi, am trecut de la moarte la Viață și trăim în Dovadă. Cum știm că El este viu? Păi, eu trăiesc deasupra acestor lucruri, am înviat din ele și am gustat primul rod al învierii. Aceasta este! Despre aceasta vorbesc. Da, domnilor.

Iscoadele acestea intelectuale au intrat înăuntru și au aflat că aici a început ceva, așa că și-au întors armele împotriva. Ei le-au făcut pe femei să se îmbrace imoral, iar pe bărbați să se urască și să mintă. O, el a turnat toate acestea din plin peste ei, deoarece sunt adevărați uriași. Dar aceste lucruri sunt prea mult pentru bietul și smeritul copil al lui Dumnezeu. Da, așa este.

Aceștia se strecoară înăuntru și îi conduc departe. Voi știți ce spune Iuda în epistola sa: „*Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși demult pentru osânda aceasta...*” (Iuda 1.4). Ce ziceți de aceasta? „*...scriși demult pentru osândă.*” Acești uriași intelectuali se strecoară înăuntru, „*schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Isus Hristos,*” întorcându-i pe oameni de la credință. Deci ce fac ei după ce se strecoară înăuntru? Spionii lui Satan încep să spună: „Zilele minunilor au trecut! Nu există Duhul Sfânt.” O, ei au venit prea târziu cu

aceasta! Știți bine aceasta. Da. Și noi o știm. Da, domnilor.

Ce încearcă să facă ei? Încearcă să vă facă să vă pierdeți credința în Cuvânt, spunând: „Zilele minunilor au trecut. Totul este numai o telepatie mintală. Nu-i nimic altceva!” Astfel, încearcă să îndepărteze toată slava și lucrurile bune.

„O,” spun ei, „nu există vindecare divină! Aceasta nu înseamnă ce se spune.”

Fraților, eu vă voi arăta ce spune Domnul cu privire la aceasta, iar voi să-mi arătați unde scrie că a revocat aceste făgăduințe. Vreau să-mi arătați unde scrie că Dumnezeu a retras aceste binecuvântări din mijlocul bisericii. El nu a făcut aceasta. Dimpotrivă, poate a mai adăugat ceva la ele. Vedeți? El nu ia, ci adaugă mai mult; El pune mai mult, așa cum a spus Cuvântul Său. Domnul a vorbit Cuvântul și asta-i tot.

Dacă Vechiul Testament, Vechiul Legământ avea vindecarea în el, cu cât mai mult o are Noul Legământ care este mai bun? Sigur că da, și are mai mult decât vindecarea; are vindecarea sufletului, a trupului, a minții, a duhului, a toate. Acest Legământ are în Sine Viața veșnică. Sigur că o are fiindcă este Viața lui Dumnezeu manifestată în Cuvântul Său, prin credință.

Dar acești spioni ai Satanei se strecoară înăuntru și încearcă să vă dărâme credința sau să v-o ia prin argumente lustruite la seminar: „Nu este logic, nu-i așa? Crezi că în zilele lui Isus făceau aceleași lucruri? Nu, nu este logic.”

Eu am dramatizat întotdeauna întâmplarea în care Filip s-a dus la Natanael, iar acesta i-a spus: „Stai puțin să ne gândim

logic! Dacă ar veni Mesia, ar coborî pe coridoarele cerului și ar merge drept în curtea Templului, așa cum a făcut și în zilele lui Moise, iar marele nostru preot Caiafa ar ști totul!” Vedeți, acestea sunt numai argumente.

Cum a venit El în realitate? Nu pe coridoarele cerului, ci pe malul murdar al Iordanului; și nu la Caiafa, ci la un predicator ciudat care umbla cu o piele înfășurată în jurul trupului și ocăra toate organizațiile timpului, le rupea în bucăți și le zicea: „Neam de șerpi, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?” Ce diferență! El a venit exact cum a spus că va veni, dar ei nu au văzut așa, pentru că uriașii lor intelectuali le spuneau altceva. Înțelegeți? Voi trebuie să-L lăsați pe Dumnezeu să vă tălmăcească. Cuvântul a fost scris de Duhul Sfânt, așa că lăsați-L pe El să-L tălmăcească.

Și în zilele potopului au încercat să-l facă pe Noe să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu, dar eu îl pot vedea pe Noe intrând în arcă, după ce a predicat: „Iată că va ploua de sus. Asta-i tot!” Dar uriașii intelectuali ai aceluși timp spuneau: „Nu-i dați atenție ciudatului acela bătrân, fiindcă nu este în toate mințile!” Dar Noe și-a văzut de treabă și a construit arca, iar la un moment dat Dumnezeu i-a zis: „Bine, Noe, am auzit ce a spus și ultimul uriaș, așa că du-te și intră în arcă.” Și în timp ce mergea spre arcă, Noe vedea cum intrau în ea lei, leopardzi, doi câte doi.

Eu pot să-i aud pe oameni cum spuneau: „Du-te înăuntru, nebunule, cu toate animalele tale împutite!” Alții strigau: „N-ai decât să stai acolo cu toate animalele tale împutite!”, dar el a urcat până a ajuns în vârf, iar atunci Dumnezeu a închis ușa.

Și știți ce a urmat? Dumnezeu a încercat credința lui Noe. Sigur că da, pentru că el a intrat în arcă în 17 februarie, dar știți ceva? Nu a plouat deloc timp de șapte zile.

A trecut prima zi. Îmi imaginez cum au venit unii din credincioșii de graniță și au spus: „Poate bătrânul are dreptate. Poate că este totuși ceva acolo sus, ceva de care noi nu am aflat încă. Poate știința nu a cercetat destul de adânc. Eu zic să mergem acolo și să stăm pe aproape, ca să vedem ce se va întâmpla.”

Da, aceasta nu s-a schimbat încă. Ei vor să găsească doar o greșală, și cu siguranță au găsit-o, fiindcă în prima zi când au venit, au spus: „Ei bine, vom merge acolo sus și dacă este în ordine îi vom spune lui „tata Noe” să lase jos o scară sau ceva și ne vom urca și noi la el.”

Astfel, toți credincioșii de graniță s-au așezat în jurul arcei, în timp ce restul au plecat rânzând. Alții, care l-au auzit pe Noe vorbind într-un loc sau altul, au spus: „S-ar putea să aibă dreptate, așa că vom sta pe aproape. Chiar dacă ușa este închisă, vom găsi noi o cale să intrăm. Noe este un om bun și ne va lăsa înăuntru.” Dar Noe nu avea nimic acolo, pentru că Dumnezeu a închis ușa. El le-a spus: „Pregătiți-vă cu toții, pentru că veți auzi o bubuitură puternică. Va fi ceva despre care nu știți nimic; n-ați mai auzit niciodată un asemenea zgomot. Va fi mai puternic decât o explozie. Am văzut în vedenie că va veni și un mare întuneric, iar apa va curge ca izvoarele.”

În prima zi când a răsărit soarele, ei au spus: „la te uită, este ora zece... este ora doisprezece... este ora cinci după-amiaza și nu este nici o ploaie!”

Noe a privit și s-a gândit: „Un moment...”

La sfârșitul zilei, toți au zis: „Vedeți, nu-i nimic din ce zice el, dar să încercăm și mâine.”

A doua zi, au zis: „Este puțin mai târziu, dar este în ordine.” Dar iată că s-a făcut ora nouă, ora zece, ora unsprezece, și nici urmă de ploaie. Cinci zile au trecut așa și nimic. A trecut și a șasea zi, și Noe transpira deja. Așa este.

Și noi trebuie să transpirăm. Oho! Dar dacă spune Dumnezeu ceva, stai pe aceasta. Nu uita că „*prin rănilor Lui ați fost tămăduiți.*” (1Petru 2.24). Și noi luăm Cuvântul Lui. Transpirați, fiindcă Dumnezeu a promis Duhul Sfânt.

Fiți ca bătrânul Buddy Robinson care spunea: „Doamne, dacă nu-mi dai Duhul Sfânt, când vei reveni, vei mai găsi doar un morman de oase zăcând chiar aici.” Așa este. Asudați! Stați acolo spunând: „Așa a spus Dumnezeu.”

Și Avraam a transpirat timp de douăzeci și cinci de ani pentru copilul acela... Numai așa vei ajunge acolo. Aceasta-i tot ce trebuie. El a promis, tu stai pe aceasta!

Și în dimineața celei de-a șaptea zile când s-a trezit, a spus: „Oh, este aici!” O, ce simțământ! Vă puteți imagina? El știa că făgăduința era pe aproape. De ce? Putea simți... În dimineața aceea, înainte de a se întâmpla ceva, el a auzit în depărtare un răcnet puternic, și a privit prin fereastra de deasupra, care avea probabil douăzeci de picioare.

Voi știți că atunci când stai multă vreme în căldură mare, poți simți orice adiere de vânticel răcoros de pe ploaie. Astfel, Noe a știut că vine.

Aceasta este problema și cu lumea de astăzi. Oamenii privesc în jur și spun: „O bombă atomică? Vom construi un adăpost și vom face

asta și cealaltă.” Nonsens! Nonsens! De ce vă temeți?

Noe se gândea: „Simt ceea ce mi-a spus El.” La fel este și acum. Este exact cum mi-a spus. Da, lucrul acesta m-a schimbat și cred că venirea Domnului este atât de aproape încât putem simți briza ei. Aceasta îi sperie pe oameni și face Biserica să fie gata pentru răpirea care îi va duce sus. Sigur, suntem la sfârșitul timpului.

Primul lucru care s-a întâmplat atunci, a fost că a început să plouă și apa a crescut tot mai mult. Străzile s-au umplut de apă, zi după zi, iar în final a depășit cu douăzeci de picioare (șase metri) peste cel mai înalt munte, și toți necredincioșii au pierit înecați, dar Noe a plutit pe deasupra apei. Amin, amin! Da.

O, credeți Cuvântul lui Dumnezeu! Credeți-L indiferent cât pare de neștiințific și de imposibil, pentru că dacă ar putea fi dovedit, n-ar mai fi vorba de credință. Voi trebuie să-L credeți când nu poate fi dovedit. Trebuie să credeți! Satan vine cu partea intelectuală și încearcă să te facă să-ți pierzi credința în Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu-l asculta!

Biblia spune că noi nu ne luptăm cu carnea și cu sângele, ci cu puteri spirituale. O, dacă ați realiza aceasta! După cum am mai spus, noi suntem înviați împreună cu El acum. Voi nu veți muri, pentru că sunteți deja morți. Înțelegeți? Dar duhul nostru este viu în El. Deci, noi nu ne luptăm împotriva lucrurilor naturale, firești sau științifice, ci ne luptăm împotriva puterilor spirituale. (Efeseni 6.12).

Dar suntem într-o luptă potrivită, și nu luptăm folosind o psihologie intelectuală, ci avem de partea noastră puterea și făgăduința lui Dumnezeu care poate zdrobi oricând legătura oricărui diavol.

Isus, Domnul nostru, a dovedit că El era Emanuel, Dumnezeu însuși în trup de carne printre noi, iar când S-a întâlnit cu Satan, ca să arate că Satan poate fi învins prin Cuvânt, a folosit de fiecare dată Cuvântul: „Este scris, este scris!”

O, cum aş vrea să am timp să mă ocup de notița aceasta pe care o am aici, ca să vedeți cuvintele pe care le-a spus El și de câte ori a învins puterea Satanei cu cuvintele: „Este scris,” arătând astfel, că persoana fortificată în spatele Cuvântului lui Dumnezeu scapă de Satan dacă îi spune: „Este scris!” Satan, dă-i drumul pentru că este scris: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7). Așa este. Aceasta nu poate da greș, pentru că așa este.

Da, noi avem nevoie de acea putere ascunsă pe care o avea Samson. Eu am văzut o pictură modernă în care era înfățișat Samson. Acela avea niște umeri... Sincer, nu cred că ar fi încăput pe platformă cu umerii aceia. Păi, n-ar fi fost nimic neobișnuit dacă cineva cu umerii aceia mari ar fi rupt un leu în bucăți, sau dacă ar fi luat porțile acelea și le-ar fi dus pe vârful muntelui. Pentru un om cu asemenea statură n-ar fi fost neobișnuit să facă acele lucruri.

Dar Samson era un băiețel răsfățat, băiatul mamei, și își purta părul atârând pe spate, iar ei nu puteau înțelege de unde îi venea puterea... Cum putuse să aibă biruință împotriva acelor soldați cu coifurile groase de un inch și jumătate și să-i omoare cu o falcă de măgar?

Acea falcă de măgar s-ar fi sfărâmat la prima lovitură, dar el i-a doborât pe toți acei filistenii cu ea. Ce era acolo? Puterea ascunsă. Vedeți? (Judecători 15.15-17).

Aceasta are și Biserica de astăzi, o putere ascunsă, Ceva care o întărește. Și care este această putere? Cuvântul, manifestarea harului

lui Dumnezeu în poporul Său. Da, domnilor. Dacă nu aveți puterea ascunsă...

Astăzi noi studiem în școli și ne trimitem copiii la școala biblică, ceea ce este în ordine. Dar nu aceasta contează, nu aceasta ni se cere.

În noaptea când a fost vândut Isus, Petru a scos sabia când slujitorul marelui preot s-a apropiat. El putea să se dueleze, așa că a scos sabia și i-a tăiat urechea. Da, avea multă putere în brațul lui, dar îi lipsea curajul duhovnicesc. Acesta este motivul pentru care a negat Cuvântul Domnului, fiindcă Hristos era Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu, și el L-a negat, s-a lepădat de El.

O, cât mi-ar plăcea să mai zăbovesc puțin la subiectul acesta! Isus a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți, dar dacă le fac, atunci credeți lucrările acestea. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi? Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și ziua Mea.”* (Ioan 10.37-38; Matei 16.2).

Petru a văzut și a auzit toate acele lucruri, dar când a ajuns la curajul din lăuntrul lui, a constatat că nu-l avea. Nu, nu-l avea. El a văzut Cuvântul manifestat și a știut că aceea era ziua, a văzut dovedit exact ceea ce a spus Dumnezeu că va fi, și totuși a dat greș cu toată puterea lui intelectuală și fizică.

La fel este și astăzi. Oamenii vin, își scriu numele în registrul bisericii și dau mâna cu predicatorul... dar când ajung la birou, iar șeful le întinde un pahar cu băutură, îl iau deoarece se tem că-și vor pierde slujba.

Când vine vorba să vă aduceți zeciuielile la biserică, vă

temeți că dacă le dați o să muriți de foame, deși Dumnezeu a făgăduit că vă va purta de grijă.

Apoi, când ajungeți la biserică și vedeți că Duhul Sfânt Se revarsă peste oameni, iar inima vă spune: „Aceasta este! Acesta este Cuvântul!” Când vedeți Cuvântul și celelalte lucruri aduse din Cuvânt, vă temeți să le luați. De ce? Pentru că vă lipsește curajul spiritual să luați poziție.

Nici Petru nu l-a avut. El putea să se dueleze; putea să spună: „Eu aparțin de cutare și vă fac imediat să înțelegeți!”, dar nu aceasta era. Ce lucru cumplit a fost când, după ce a văzut Cuvântul manifestat, L-a negat. Dar, frate, la Cincizecime el s-a dus sus și a luat toată armura lui Dumnezeu. Atunci, a avut sigur curaj! Priviți-l pe același om: odată a crezut în Hristos, L-a urmat zi de zi și ceas de ceas, dar deși a văzut Cuvântul împlinit literă cu literă, deși L-a văzut manifestat, s-a lepădat de El, dar acum Cuvântul era în el. Glorie! Aleluia! Acum Focul Cuvântului ardea în el. Ce era aceasta? Dumnezeu în el. Amin.

Dumnezeu, Hristos, nădejdea slavei, manifestat într-un om, într-un trup. Dumnezeu știa ce face. Da, domnilor. Petru nu se mai încredea în aceasta sau în cealaltă, ci numai în Dumnezeu. Amin.

Apoi s-a ridicat și a spus: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!

Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.” (Fapte 2.14-18).
Amin. Aici nu este nimic intelectual, ci Petru posedă Ceva.

Ce era aceasta? El avea întreaga armură a lui Dumnezeu; nu o haină ca cea a marelui preot, ci avea Ceva înăuntrul lui, pentru că armura lui Dumnezeu vine din interior: Puterea spirituală ascunsă a lui Dumnezeu, pe care ochiul intelectual nu o poate vedea. Isus nu a spus niciodată: „Ați văzut-o?”, ci a spus: „Credeți!” Amin.

Eu am făcut adesea o greșală. Nu am vrut s-o fac, dar poate m-am exprimat greșit. Eu spuneam... Petru a spus atunci: „Aceasta este Acea.” Și dacă nu este Acea, voi continua până când vine. Totuși cred că este ce așteptam, pentru că a făcut ceva dintr-un păcătos ca mine. El a pus în inima mea o dragoste care arde. Au trecut treizeci de ani de atunci, și încă arde și devine tot mai strălucitoare în timp ce mă îndrept spre Locul acela. Da, domnilor. Da, este Cuvântul Lui.

Petru L-a negat, dar câteva zile mai târziu stătea în fața unei mari mulțimi. De ce? Cu câteva zile înainte avusese partea intelectuală, adică sabia: „Anul acesta avem cu un milion mai mulți!”, dar acum avea Ceva în interior, avea întreaga armură pe el. Ce minunat! Da, așa este.

O, înseamnă că Dumnezeu Se face prezent în oștirea Lui! Credeți aceasta? Dumnezeu a spus: „Le trimit Cuvântul! Eva a trecut peste El și nu L-a crezut. Apoi Cuvântul S-a manifestat, dar ei L-au crucificat. M-am săturat, așa că voi veni eu însumi!”

Și iată că a venit, Dumnezeu în voi.

Dumnezeu deasupra noastră, Stâlpul de Foc; Dumnezeu cu noi în Isus Hristos; Dumnezeu în noi, Duhul Sfânt. Ce este aceasta? Același Cuvânt, Același Dumnezeu. Amin.

Nu S-a mai încrezut în nimeni, ci a venit Dumnezeu însuși. Aceasta era o slujbă pentru om, așa că a venit El însuși și a adus-o jos. „Ei nu vor trebui să aibă nimic a face cu aceasta. Trebuie doar să Mi se predea Mie, iar Eu voi intra în ei, le voi vorbi și voi lucra în ei.” Aceasta este. „Eu voi face lucrarea! Ei trebuie doar să se smerească și să se golească, iar eu îl voi bate pe vrăjmaș prin ei.” Asta-i tot. Nu o puteți face voi înșivă, deoarece nu sunteți potriviți pentru El; dar dacă îl lăsați pe Dumnezeu să lucreze, luați în voi Cuvântul, și El va purta de grijă.

Dumnezeu Și-a întărit oștirea Sa. Cu ce? Cu El însuși în forma prorocilor, apostolilor, învățătorilor, păstorilor. Și ce a făcut El? V-ați gândit care sunt slujbele Bisericii? Este îmbrăcămintea lui Dumnezeu, îmbrăcămintea interioară: un apostol, un proroc, un văzător. A vedea înainte ca Satan să ajungă acolo și să acționeze. Ce este aceasta? Dumnezeu îmbrăcat în Biserica Sa. Aceste slujbe sunt îmbrăcămintea lui Dumnezeu. Ce sunt aceste slujbe de păstori, învățători, evangheliști, pe care le vedeți? Sunt îmbrăcămintea lui Dumnezeu, prezența lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu lucrând prin om.

Dar dacă aceste slujbe neagă ceva din Cuvântul Lui, dovedesc că nu sunt îmbrăcămintea lui Dumnezeu. Nu, nu! Acela este un lup în haine de oaie. Urmăriți-l și feriți-vă de el!

Când ia ceea ce spune Cuvântul, este Dumnezeu, pentru că El își vorbește Cuvântul. Înțelegeți? Dar dacă spune: „Aceasta nu este...” du-te mai departe, oaie! Continuă să mergi.

De ce a făcut El aceasta? Lumea nu a crezut că Omul acela a înviat. Ei nu au crezut de la început, ci au spus: „L-au furat și L-au ascuns undeva.” Da, ei nu au crezut, deși au văzut. Și atunci Dumnezeu a spus: „Un moment! Am să vin Eu însumi, și am să mă confrunt cu vrăjmașul Meu chiar în biserică. Am să-l bat pe terenul lui!”

A făcut-o odată. Da. Și știți ce a făcut atunci? L-a luat pe Moise și l-a pus drept sub nasul vrăjmașului. L-a lăsat pe vrăjmaș să-l hrănească și să-l crească așa cum a vrut, apoi l-a biruit pe vrăjmaș și l-a băgat în fundul Mării Roșii. Vedeți? Așa este. Desigur. Și atunci te gândești: „O, El este un Dumnezeu infinit!” De ce să ne îngrijorăm? El este Dumnezeu! Mergeți înainte și credeți-L!

Și ce a spus acest Dumnezeu? A spus că va veni El însuși și Se va adevăra în Biserica Sa, iar ei Îi vor dovedi învierea prin lucrările Lui. Înțelegeți? Da, Ioan 14.12 are dreptate că *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

Înțelegeți acum? Tu spui: „Da, eu cred.” Aceasta este doar o afirmație, dar dacă crezi cu adevărat, atunci trebuie să crezi tot Cuvântul: *„Cine crede în Mine (nu doar o parte, ci dacă crede **tot** din Mine), va face și el lucrările pe care le fac Eu,”* pentru că este încă Același Cuvânt. Și dacă este același Cuvânt, ar trebui să fie și aceleași lucrări.

Deci, dacă acest Duh Sfânt care este aici astăzi, este același Cuvânt care a fost la început, va face aceleași lucrări. De aceea a spus Isus: *„Cine crede în Mine, va face aceleași lucrări.”* O, mi-ar plăcea să mai stau puțin asupra acestui subiect, dar este deja târziu!

De ce? Același Cuvânt, aceleași lucrări, pentru că Isus făcea lucrările lui Dumnezeu.

El a spus în Matei 28.20: „*Eu voi fi cu oștirea Mea, și nu doar atât, ci voi fi în oștirea Mea...*” Gândiți-vă! Marele nostru Luptător, marea Biruință, Cuvântul însuși în noi. Cuvântul care a fost făcut trup și a triumfat peste orice diavol, orice boală, moarte, iad și mormânt, Același General este cu noi. Cu noi! Cât timp? Până la sfârșit. Gândiți-vă! El conduce Biserica.

Orice putere a diavolului este biruită. Când a fost pe pământ, El a luat Cuvântul și a triumfat peste tot ce avea Satan: a triumfat peste moarte; a triumfat peste iad; a triumfat peste mormânt; acest mare Luptător care este Cuvântul, a înviat a treia zi și a venit înapoi să locuiască în Biserica Sa.

Și același mare Luptător care era în Cuvânt, este în noi, viu și punctând fiecare semn al învierii și al venirii Lui. El o face astăzi, în acest timp de seară, când începe să strălucească Lumina de seară. Aleluia! Marele Luptător Hristos este deja triumfător, iar eu nu trebuie să fac nimic altceva decât să-L urmez. Amin. Orice putere este învinsă. Aici aș putea cita o mulțime de texte.

Acum mă gândesc la ceva ce s-a întâmplat cu câțiva ani în urmă, în Jeffersonville, când a luat foc compania petrolieră „Pfau”. Atunci au venit acolo câteva mașini de pompieri, dar ei păreau ca niște copii lângă o casă. Comandantul echipei alerga de colo-colo și striga: „Dați cu apă aici... și pompierii alergau în toate părțile strigând: „Da, domnule! Am înțeles, domnule!”, iar focul continua să ardă.

După un timp, au fost chemați și pompierii din Louisville. Mașina pompierilor a trecut podul și a venit. Ei aveau o scară care se plia, și înainte să desfacă scara, comandantul formației era deja în față, iar când a fost ridicată scara, el a fost primul în vârf. Când a ajuns la fereastră, el nu a stat acolo zicând: „Stropiți puțin aici sus și puțin dincolo!” ci a luat toporul, a spart fereastra și a spus: „După mine, băieți!”...

...Aceasta a făcut Căpetenia noastră. Aleluia!

A luat cheile morții, ale iadului și ale mormântului, și nu vreun crez, și a strigat: „Veniți băieți!” Veniți, căci El ne conduce înainte! Aleluia!

Și după câteva minute, focul a fost stins.

El a spart toate ferestrele și zidurile crezurilor voastre, și a venit la timp, așa că toate superstițiile și dracii au fugit! Glorie! Nouă nu ne trebuie uriași intelectuali, ci doar să ne urmăm Căpetenia. El a venit jos, a luat Cuvântul lui Dumnezeu și a trecut prin el zicând: „Iată!”

Am auzit că un avion cu reacție poate depăși bariera sunetului. Înainte de a depăși acea barieră, se scutură și se zdruncină, dar după ce a trecut dincolo de ea, zboară lin.

Așa este, frate. Tu trebuie să mori pentru toate lucrurile până când treci de bariera sunetului care este necredința. Treci de necredință și totul va merge lin! Când Îl crezi pe Dumnezeu pe Cuvânt, poți să scuturi de pe tine orice drac și să alergi lin prin toate. Amin. Îmbrăcați toată armura! Da, domnilor.

Șeful ne conduce Acasă. Amin. Veniți Acasă! „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Nu vă voi lăsa fără un Mângâietor, ci Mă voi întoarce la voi, și voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii. *Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșit.*” Șeful conduce! Amin.

Domnul meu cunoaște drumul prin pustiu, de

aceea tot ce trebuie să fac este să-L urmez. Amin.

Auziți tropăitul: „Trop, trop, trop!” Oștirea mărsăluiește înaintea spre biruință, fără să dea atenție la necredința ciorilor și a bondarilor care bâzâie în jur. Noi suntem vulturi, să plutim, deci, peste toate acestea. Amin.

Când au primit pentru prima dată casca, recruții au refuzat s-o poarte, fiindcă nu li se părea necesară. Dar când au ajuns pe câmpul de luptă au văzut că era într-adevăr necesară.

Dumnezeu nu dă nimic care nu este folositor, dar este bine să iei tot ce-ți dă, pentru că într-o zi vei avea nevoie de acel lucru.

Un recruta micuț cu o raniță plină în spate, la instrucție... Este îmbrăcat cu o uniformă nouă și nu vede necesare toate lucrurile din raniță: lopata, grenadele și celelalte lucruri. Dar numai să ajungă în luptă și va veni timpul când va avea nevoie de toate. Așa este.

Acesta este motivul pentru care înțeleptul Dumnezeu Și-a echipat oștirea cu botezul cu Duhul Sfânt. El a știut că în zilele din urmă se vor ridica acești uriași intelectuali. Aleluia! A știut că se vor ridica și că vor începe să explice prin înțelepciunea lor, puterile lui Satan. Petru a spus că „*diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.*” (1Petru 5.8). Da.

Dar Isus a spus: „Nu vă voi lăsa singuri; Mă voi întoarce la voi.” El Și-a echipat oștirea cu botezul Duhului Sfânt și a zis: „Mergeți acolo sus și așteptați, și iată că Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Mei, dar rămâneți în cetate până veți fi umpluți cu putere de sus.

Apoi, Duhul Sfânt va veni peste voi și veți fi martorii Mei, în Ierusalim, în Iudeea, până la marginile pământului.”

Când a început să cadă Focul și S-a revărsat peste ei, toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt, apoi au ieșit în stradă. Când i-au văzut, oamenii au zis: „Ce înseamnă aceasta? Îi auzim vorbind în limba noastră,” dar alții îi batjocureau și spuneau: „Sunt plini de must.”

Atunci Petru s-a ridicat în picioare în mijlocul lor și le-a zis: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.” La ora nouă dimineața încă nu sunt deschise barurile. Vedeți? „Aceasta este făgăduința...” Da, domnilor. ”Aceasta este ceea ce s-a spus prin prorocul Ioel...” El s-a întors la Cuvânt și a tăiat cu El dintr-o parte în alta. *Amin.*

„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și i-au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”

„Pocăiți-vă,” le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Da, domnilor. Aici este modelul. Aceasta

trebuie să faceți. Împliniți acest lucru și veți vedea că este adevărat. Da, domnilor. Îmi place aceasta, pentru că este o făgăduință.

În Vechiul Testament, când a căzut mana, Dumnezeu le-a spus să ia un omer plin și să-l pună în Sfânta Sfintelor. Mana care cădea, nu putea fi păstrată până a doua zi pentru că făcea viermi mici, ca cei pe care îi găsim peste tot: în apă stătută, și goange mici, dar cea din Sfânta Sfintelor nu s-a stricat niciodată.

Aceasta este problema și cu experiența prea multor oameni: au niște goange înăuntru, înțelegeți? De ce aceasta? Pentru că încearcă să rămână pe ceea ce au avut în urmă cu doi ani. Mana cădea în fiecare seară, și acea mană este Hristos. Vedeți, voi nu puteți păstra experiența de ieri, pentru că aveți dreptul la mana proaspătă. Înțelegeți?

Vedeți? Mana păstrată în Sfânta Sfintelor a rămas proaspătă, fiindcă Domnul a spus: *„Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustiu, după ce v-am scos din țara Egiptului.”* (Exod 16.32).

Priviți! Petru a spus același lucru. El a zis: *„Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi (Noi suntem preoți duhovnicești), pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.”

Fiecare trebuie să vină sub această poruncă,

să se pocăiască cu adevărat, să se boteze și să privească la Dumnezeu, pentru că atunci nu va primi doar o gură plină, ci o inimă plină. Plină cu ce? Nu cu niște emoții, nici cu ceva psihologie, ci cu adevăratul Duh Sfânt, cu Duhul adevărat care S-a revărsat la început, în ziua Cincizecimii. Dacă urmați Rețeta, veți primi exact același Duh ca atunci.

Ce s-ar întâmpla dacă farmacistul nu ar respecta rețeta pe care a prescris-o doctorul? Vă gândiți ce s-ar putea întâmpla? Te-ar omorî. Aceasta-i problema pentru care aveți atât de mulți membri morți în biserică. Nu denaturați Rețeta, ci lăsați-o așa cum este! Asta-i tot. Aveți prea mulți doctori și farmaciști. Da, domnilor.

El știa de ce are nevoie oștirea Sa, de aceea a echipat-o cu Duhul Sfânt. El trebuia să-L aibă, deci și ei trebuiau să-L aibă. Da, domnilor. El știe să fie un Martor eficient și mărturisește învierea Lui, de aceea ei trebuie să aibă Duhul Sfânt.

El a spus în Marcu 16: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”*

Cu alte cuvinte: *„Duceți-vă și demonstrați puterea.”* Și: *„Iată semnele care-i vor urma pe cei care vor accepta Evanghelia.”* Înțelegeți? Să nu spuneți cuvinte intelectuale, pentru că ei nu puteau face aceasta cu cuvinte intelectuale. Cuvântul acela trebuia manifestat, făcut trup.

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (v. 17-18). Puterea Duhului Sfânt demonstrată, Cuvântul manifestat. *”Lucrurile pe care vi le spun, se vor împlini.”*

Atunci ai puterea Duhului Sfânt în tine; nu ești tu, ci este Duhul Sfânt care face aceasta. Înțelegeți?

Ca
să fii un martor eficient al lui Dumnezeu, tu trebuie să ai Duhul Sfânt, fiindcă
Cuvântul nu poate fi viu fără Duhul Sfânt.
Fără El, vei lua ideea vreunui uriaș intelectual și vei trece pe alături
spunând: „Aceasta a fost numai pentru apostoli.”

O,
peste tot sunt oameni

Ale
căror inimi sunt în clocot

De
Focul care a căzut la Rusalii,

Care
pe toți i-a curățat.

O,
cum arde inima mea!

Toată
slava este a Numelui Său!

Mă
bucur că pot să spun că sunt unul dintre ei, voi, nu?

Chiar
dacă ei nu au fost învățați,

Să
se laude cu faima lumii,

Ei
toți și-au primit Cincizecimea.

Botezați
în Numele lui Isus.

Și
ei spun acum sus și tare

Că
puterea lui Isus este Aceeși

Sunt
bucuros că sunt unul din ei.

O,
mă bucur atât de mult! Da, domnilor. Tu trebuie să ai Duhul Sfânt ca să aduci
la suprafață aceste lucruri. Așa este. Pentru ca Evrei 13.8: „*Isus Hristos
este Același ieri, azi, și în veci,*” să fie real. Așa este.

Îmbrăcați
armura lui Dumnezeu! Nu o folosiți ca o îmbrăcămintă sau doar pentru paradă!
Puneți-vă întreaga

armură a lui Dumnezeu, fiindcă atunci poți să iei Sabia lui Dumnezeu cu credință și să-ți faci cale spre orice făgăduință pe care ți-a dat-o Dumnezeu.

Dacă

îți stă în cale boala, taie-o din calea ta, fiindcă este făgăduința lui Dumnezeu. Dacă îți stă în cale păcatul, taie-l din calea ta! Așa este. Ia întreaga armură! Iar dacă Satan aruncă spre tine o săgeată, smulge-o și continuă să tai!

„Înainte

ostașii creștini mășăluiesc în luptă, cu crucea lui Isus, înainte!” Aleluia!

Sunt

atât de bucuros că sunt unul din ei,

Unul

din ei, unul din ei.

Sunt

bucuros că pot să spun: „Sunt unul dintre ei!”

Ei

erau în odaia de sus adunați

Rugându-se

în Numele Lui.

Ei

toți erau botezați cu Duhul Sfânt

Și
puterea pentru slujbă a venit

Și
ce au făcut pentru ei atunci

Va
face și pentru voi.

Sunt
bucuros că pot să spun

Că
sunt unul din ei.

Sunt
unul din ei, unul din ei

Sunt
bucuros că pot să spun

Că
sunt unul din ei.

-

Amin -